

procentvise Forhøjelse af Alderdomsunderstøttelsen langtfra Prisstigningen. Med andre Ord, derj findes en Mængde gamle Landet over, hvis Kaarikke er taalelige. Men selv indenfor Landkommunerne falder Understøttelsen forskelligartet; der er stor Forskel paa, hvad de enkelte Kommuner giver. Det maa jo blive saaledes, naar der ikke er indført Minimumstakster i Loven, men man skal skønne over, hvormeget der skal ydes. Jeg tør dristigt paastaa, at der findes enkelte eller maaske mange Landkommuner, hvor de alderdomsunderstøttede Kaar ikke er forsvarlige. Dette har man ofte Lejlighed til at betragte, naar man færdes ude i Livet og ikke sidder paa en Kontorstol og ser teoretisk paa Forholdene. Naar man færdes ude i Livet, gør man Erfaringer, overfor hvilke den højtærede Ministers Tal ganske blegner.

Jeg vil blot nævne et enkelt Eksempel, som viser, at de gamles Stilling i allerhøjeste Grad trænger til Forbedring. Et Par Dage efter, at den højtærede Statsminister havde talt herinde, henvendte en 66-aarig Mand sig til mig og klagede over den Behandling, som et Sogneraad i en Landsby i Nærheden af Vejle havde givet ham. Jeg tog derud og konstaterede, at denne Mand, der var svagelig — han var ganske vist gift med en noget yngre Kvinde, men ogsaa hun var svagelig —, af Sogneraadet var blevet henvist til at bebo et fuldstændig faldefærdigt Hus, der af Ejeren var bestemt til Nedrivning, idet det ikke egnede sig til at bruges til menneskelig Bolig mere. Da den gamle Mand var blevet boligløs og ikke kunde skaffe sig Husly, havde Sogneraadet indlejet ham i dette Hus. Huset var saa befængt med Rotter, at den gamle Mand, hans Kone og et 8-aarigt Barn, uagtet de havde hele Huset til Raadighed, i Virkeligheden kun kunde opholde sig i een eneste Stue, en lavloftet, fugtig Stue, med sønderflængede Tapeter og gennemgnavede Vægge, saaledes at Vinden kunde suse ind. En saadan Stue maatte nødvendigvis gøre Indtryk paa Beskueren. Jeg vil kort karakterisere den saaledes, at ingen ordentlig Landbruger vilde have benyttet denne Stue til Svinestald. Men alligevel havde Sogneraadet fundet, at den var egnet til Bolig for disse Mennesker. Forholdene var saadanne, at enhver Familie, der blev anbragt i den Bolig, maatte blive hjemsogt af Sygdomme.

Hele den kontante Understøttelse, denne Familie fik, var 20 Kr. pr. Maaned. For de 20 Kr. kunde naturligvis en Familie med Barn ikke leve, og Resultatet var, at

den gamle Mand maatte paatage sig et Arbejde, der medførte, at han daglig maatte cykle en halv Mil til og fra sit Arbejdssted. Forstaar man, hvad det vil sige, at en Mand, der er 66 Aar, hvordan end Vejret er, maa staa op, fordi han skal cykle en halv Time, inden han naar Arbejdsstedet, saa er det ikke saadanne Forhold, som man maatte ønske for gamle Folk. Jeg tror, det vil være tilstrækkeligt til at karakterisere, at i alle Tilfælde denne gamle alderdomsunderstøttede Familie ikke havde det godt. Jeg tror, dette høje Ting og den højtærede Statsminister vil kunne forstaa, at der ikke er Tale om nogen fredfyldt Livsaften for dette Par. Det er kun et enkelt Eksempel ud af den store Bunke, der i Virkeligheden findes herhjemme af alderdomsunderstøttede, som ikke har det godt. Hvis man vilde remse dem op, vilde man kunne nævne mange, mange lige saa grelle Eksempler paa, at gamle Mennesker her i Landet i Virkeligheden lider Nød; og disse gamle Menneskers eneste Haab var jo dette, at Lovforslaget om Aldersrente skulde blive gennemført i den kommende Vinter. Dette Haab har den højtærede Statsminister næsten udsukket ved sin Fremlæggelsestale, idet han kun bebudede Forslagets Fremkomst, forsaavidt de finansielle Forhold tillod, at det kunde gennemføres. Det lyder naturligvis ikke meget forhaabningsfuldt, og den højtærede Indenrigsministers Tavshed i Gaar synes at sætte Prikken over I'et, synes at tyde paa, at man virkelig ikke i Vinter kan vente dette Forslag fremlagt paa Tingets Bord, saaledes at de gamle kan blive hjulpet i en nær Fremtid. Jeg vil gerne sige til det ærede Venstreparti, at dette staaer kun lidet i Samklang med de Løfter, der blev givet under den foregaaende Valgkamp. Rundt omkring paa Valgtribunerne har man fra Venstres Kandidater hørt, at Lovforslaget om Aldersrente vilde blive gennemført i den kommende Vinter. Jeg ved saaledes, at min ærede Modkandidat har lovet de gamle i vor Kreds, at dette Lovforslag, efter hvad han havde hørt, ganske sikkert vilde blive vedtaget i den kommende Vinter. Jeg vil gerne sige til Venstre, at jeg tror, det vilde være politisk klogt af dette Parti, om de sikrede sig, at disse gamle blev understøttet paa en saadan Maade, at de kunde føre en menneskeverdlig Tilværelse, og i alle Tilfælde ved jeg, at det vil være Synd for de gamle, hvis ikke man gennemfører den Forbedring af deres Kaar, som de vil faa, naar dette Lovforslag bliver gennemført.

I Forbindelse med denne Sag vil jeg